

70. sic recte. Vide Stephanum in αίνια. Caue, αίνιαν emendat.
 71. στυμόνος lege, ut habet Schol. minor Homeri ad il. κ. 435.
 Sic male στυμόνος legitur in Syncello, Chronogr. p. 268. dicit alibi.
 sed & στυμόν inuenio in Apollod. p. 8., ubi de eodem λέγει Ἰσμι.
 72. referendum ex Homero, ἠιονέως. Dictys lib. II. cap. XLV.
 λέγει Εἰονε γένει. Sic Mercen. Olim editum Εἰονεο. Le-
 gendum sane, Εἰονεο. 73. ὡς εἰ εἰδ. Euphrisid. 74. aelice. 75.
 trochaey pro iambo in quarta regione est. Sic Anacreon saepe
 permutat, ut de Pindaro non dicam. 76. Legentem ὄχους γαίε-
 γυς. ὄχους forte dicatur ab ὄχημι, aelico pro ὄχα, quod
 neutrali significatione aliquando equitare notat. 77. Foede
 ultima vox corrupta est. Legendum πάλαμος, dup. imperator.
 Utitur ea uox Lycophron, u. 691, ubi I. τετρα notat, Ionicam
 uocem esse, utique ea Hymnactem, cuius duo exempla addit.
 tertium uide ex eodem Hymnactem apud eundem ad u. 219.
 Lexicographi uocem male praeterierunt. Ἄχος, ut emendauimus,
 gendum esse, non dubitatur speramus huiusmodi emendat.

^ Ἄχι πάλαμος, uocem propria
 uide, apud Homericum, il. v. 792.

ὑπόθεσις Ἰλ. λ.
 Ἰλ. λ. 1.

Ἰλ. λ. 92.

Ἰλ. λ. 252.

Ἰλ. λ. 434. & 484.

Ἰλ. λ. 506.

Ἰλ. λ. 376. 505. 581. 658. 59.

Ἰλ. λ. 594. 59.

Ἰλ. λ. 600. 600.

Ἰλ. λ. 616. 800.

ὑπόθεσις Ἰλ. μ.
 Ἰλ. λ. 825. Ἰλ. μ. 2.

Ἰλ. μ. 468. 59.

Ἰλ. λ. 248.

κρον.

ccv.

αὐτὰρ, ἐπεὶ ἄγνον ἐξεφάνη φῶς ἠριγενείας,
 πολλοὺς κρείων ἄτρείδης κατὰέκτανε φρῶων,
 καὶ τότε τοῖν ἀπέπαυσε κῆρον δορὶχέερα φορήσας,
 σῶκε δ' αὖτ' ὀδυσηῖα, τοῖν αἴας ἐξεσάωσεν.
 αὐτὰρ ἀλέξανδρον, κεραικία λόξον ἐρύων,
 τυδείδην βάλεν, ἠδὲ μαχάονα, εὐρύπουλόν τε
 νέσωρ δ', ὡς φορέεσκε μαχάονα ἰπτήρα,
 πάτροκλον ἦκεν ἄχιλεὺς, ἐξερέοντα, τίς εἶη,
 ὅς δ' ἠ, νέσωρ ἐκ κλισίης παλίνορσος ὄρουων,
 εὐρύπουλου βεβολημένου ἄγριον ἔλκετο ἀκρότο.
 φέχον δὲ τρώες δαναῶν ἔλον, οἱ δὲ φέβοντο.
 aut κεραικίης legendum, aut σολοικίης τετρα.

193. ΚΡΕΙΩΝ ΑΤΡΕΙΔΗΣ. οἱ ἀνηρημένοι ὑπ' ἄ-

Ἰλ. λ. 92. 93. 101. 102.

Ἰλ. λ. 122. 59. 143. 145.

Ἰλ. λ. 234.

Ἰλ. λ. 252. 257.

Ἰλ. λ. 301. 302.

Ἰλ. λ. 305.

Ἰλ. λ. 320.

Ἰλ. λ. 322. 335.

Ἰλ. λ. 328. & Ἰλ. λ. 330.

Ἰλ. λ. 338. & 368.

Ἰλ. λ. 350. 59.

νημέμονον εἶσιν οἶδε, * * ἔνωρ, οἴλεως, ἴσθη, καὶ ἀν-
 τιφον, πριαμίδα, ἴσος μὲν νόθη, ἀντιφον δὲ γνή-
 σιθη, πείσανδρον, καὶ ἰσπόλοχον δὲ, οἱ ἀντιμάχου πα-
 δεσ, ἰφιδάμας ὁ ἀντήνορ, καὶ κόων, ὑφ' οὗ φρωθεῖς
 τὴν χεῖρα πρὶν ὁ ἀγμέμωνων χειρίως, πρὸς τὰς ναῖς
 ἤλαυνεν. ἔκλωρ δὲ ἠγεμόνας ἑλλήνων ἀντι-
 λεν, ἄσπιον, αἰλόνοον, ὡστίτην, δόλοπα τοῖν κλυτῶν,
 ὀφέλτην, ἀγέλαον, αἰσυμμον, ἄρον, ἰσπόνοου, τῶν
 δὲ τῆς πλεθύθη ἀναρίθμους. διομήδης δὲ θυμβρα-
 ον ἀνέλε. ὀδυσεὺς δὲ μολίονα, ἴλοθρα, θρα-
 ποντα, καὶ ἰσπέροχον, καὶ ἰσπόδαμμον. διομήδης δὲ
 δύο υἱοὺς ἔσπερφοσίου κέρωθη, καὶ ἀγέροφον, τοῖν
 παίονος υἱοῦ, καὶ τοῖν ἔκτορα, βαλῶν καὶ τῆς κωνίας δορὶ-